
ROZKORZENIONY (2) *part praet pass pf*

N sg m rozkorzeniony (2).

Sł stp s.v. rozkorzenić, Cn brak, Linde XVI(XVII) w. (ten sam przykład) s.v. rozkorzenić.

1. *Który wypuścił szeroko korzenie (1) : Radicatus, Wkorzeniony/ albo rozkorzeniony. Mącz 345b.*

2. *Który został wyrwany z korzeniami, wykorzeniony; przeni (1) : A wy tym czałem Zygmuntá [III Wazę] witaycie [...]. Pan to nádzieie wielkiew/ Krol to możny/ [...] Ná Thron dżiadowłki szcześliwie wftępuie: A íprawom Bożym káždy fie dżiwuie. Poległo drzewo [tj. ród Jagiellonów]/ y rołkorzeniony Pień/ z gruntu vfechl: w tym nieprzeplácony Kwiat fię z gáłłki obumárley ziawił [tj. Zygmunt, syn Katarzyny Jagiellonki] GrochKal 21.*

Cf ROZKORZENIĆ, ROZKORZENIĆ SIĘ

PP